

Banerne vilde blive færdige til den fastsatte Tid, maa jeg endnu være saa meget mere ivrig for at paataale, at dette ikke er sket. Vi, som have handlet i Lillid til Regjeringen, ere derved faktisk blevne førte bag Lyset — jeg bruger her det samme Udtryk, som er blevet brugt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), og mener som han i faktisk Forstand — da det har viist sig, at Fristen er bleven overskreden. Derfor ere vi kaldede til at fremdrage dette, og derfor har jeg været med til at anke derover, idet jeg i 1873—74 sluttede mig til det Flertal, der da maatte erkjende, at vi endnu ikke havde Erfaring for, at denne Frist virkelig ikke vilde blive overholdt. Jeg tror, at der i den Henseende ikke er nogen Uoverensstemmelse i mit Standpunkt; tvertimod anser jeg mig endog for særlig kaldet til at paataale det Forhold, som her er udbævet. For øvrigt kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds i, at vi i en Sag som denne visseelig ikke bør affige nogen Dom over Forholdet i det Hele, før vi have underkastet Enkeltheberne en nøiere Prøvelse, og jeg skal kun udtale, at det, efter at vi have havt Leilighed til at fremkalde en samlet Forhandling om disse Forhold, vil være Finantsudvalget forbeholdt at søge de Oplysninger, som ville være nødvendige til, at vi kunne foreslaa Thinget at fælde en Dom derover.

Th. Kruse: Der er to Berettigelse, som jeg med Fornøielse har hørt den høitærede Indenrigsminister hævde i Dag. Den ene er Flertallets Berettigelse; men i den Henseende skal jeg ganske henholde mig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) og ikke komme videre ind derpaa. Jeg skal kun gjøre den Strøbemærkning til den høitærede Indenrigsminister, at, om det end ogsaa maa erkjendes, at et Mindretal ikke kan have den Betydning lige over for Regjeringen som et Flertal, saa maa Mindretallet dog altid selv lægge den Betydning i sin Opfattelse, at den er fuldstændig berettiget til at minde om denne Opfattelse, naar Sagen atter foreligger. Det er, set fra denne Side, at det forekommer mig, at det daværende Finantsudvalgs Mindretal og Mindretallet her i Thinget vare berettigede til at minde om, at hvis Regjeringen havde stillet sig paa deres Stade, vilde en anden Fremgangsmaade have været ikke blot berettiget, men ogsaa nødvendig. Den anden Berettigelse er, at den høitærede Indenrigsminister endog i temmelig varme Udtryk har mindet om Folkets Røst. Jeg tror, at denne Berettigelse er det nødvendigt at holde paa, og jeg slutter mig i den Henseende til, hvad den høitærede Minister udtalte, saa meget mere, som det jo i denne Sag væsentlig er en saadan Folkets Røst, som har bevæget mig til at tage Del i denne Diskussion, idet det nemlig er min Stilling som Folkethingetsmand for en vestjydsf Kred, der ligesom

som en Nødvendighed har bragt mig til at deltage i denne Diskussion og minde om adskillige Ting i denne Sag. Naar jeg gjør dette, skal jeg dog ikke blande mig i den Diskussion, som hidtil har været ført, idet den har dreiet sig om Forhold, der ligge langt forud for den Tid, i hvilken jeg har deltaget i dette Things Arbejder. Jeg skal kun sige, at naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) har faaet det ud af Diskussionen, at Regjeringen i denne Sag havde bestemt Net, saaledes som det nu foreligger (Winther: Det er en Misforstaaelse!) — jeg beder om Forbælgelse, saaledes lode det ærede Medlems Ord, at det stillede sig for ham, som om Regjeringen havde fuldstændig Net lige over for det, som der her er Spørgsmaal om (Stemmer: Ja, ja) — saa vil jeg erklære, at for mig stillet det sig saaledes, at Regjeringen paa intet Punkt har fuldstændig Net; den kan have mere eller mindre vægtige Indvendinger, men til at have fuldstændig Net hører der en fuldstændigere og klarere Belysning af denne Sag, og jeg haaber, at en saadan klar Belysning vil komme til at foreligge gennem Finantsudvalget. Naar den høitærede Indenrigsminister har paakaldt Folkets Røst paa den ene Side, og paa den anden Side har vedkjendt sig, at Regjeringen baade har Rettigheder og Forpligtelser overfor et saadant Foretagende som de nyeste Jernbaneanlæg, da har jeg nogle Bemærkninger dertil at gjøre. Jeg siger udtrykkelig: baade Rettigheder og Forpligtelser til at paase og have Tilsyn med et saadant Arbejde ikke alene i det Store og ikke alene med Hensyn til Afleveringen baade af det Hele og af de enkelte Arbejder, men ogsaa til at se paa, at Sagen fremmes Skridt for Skridt paa en saadan Maade, at der der ud af kan fremgaa en Garanti for, at Arbejdet bliver fuldført til den kontraktmæssige Tid. Naar jeg som sagt har nogle Bemærkninger at gjøre hertil, da er det som den, der skal gjøre en anden Opfattelse gjældende lige over for den høitærede Minister paa den menige Befolkningens Vegne i den Kred, hvor igjennem denne Bane gaar, at jeg skal tillade mig nogle Ord. Hvad enten man henvender sig til det Distrikt, hvor igjennem Iver- eller Sydbanen gaar, eller man henvender sig til det Distrikt, hvor igjennem Vestbanen gaar, er det en ganske almindelig Opfattelse, at der, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds sagde, kom en anden Luftning ind i disse Jernbanesager med den sidst afgaaede Regjering af Mai 1870. Man har oven i Sydland opfattet denne Luftning som temmelig løslig, og man har i hele den Maade, hvorpaa den Sag har udviklet sig, set en Frugt af denne Røslighed over for dette Spørgsmaal; man har syntes og er saa temmelig kommen til den Erkjendelse, at denne Røslighed har havt en skadelig Indflydelse paa dette Arbejdes Fremme navnlig